

Sygn. akt IV CSK 568/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzczak

w sprawie z powództwa G. S.
przeciwko P. Dystrybucja Spółce Akcyjnej z siedzibą w L.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 kwietnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 31 maja 2017 r., sygn. akt II Ca .../16,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Przepis ten odpowiada charakterowi skargi kasacyjnej, jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, o dominującym publicznoprawnym charakterze, przysługującego od orzeczeń wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania sądowego, w którym sąd pierwszej i drugiej instancji dysponuje pełną kognicją w zakresie faktów i dowodów. W powiązaniu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oznacza to, że w skardze kasacyjnej nieodzowne jest powołanie i uzasadnienie okoliczności o charakterze publicznoprawnym, które stanowią wyłączną podstawę oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący G. S. powołał się na potrzebę wykładni art. 49 k.c. co do tego, czy podziemne linie kablowe służące do zasilania stacji transformatorowej oraz budynek tej stacji, a także kable zapasowe stanowią jedno integralne urządzenie w rozumieniu tego przepisu, czy są to dwa urządzenia, jak również wykładni art. 305¹ w związku z art. 352 k.c. co do treści służebności przesylu w kontekście podziemnych linii kablowych. Wskazał również na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Bliższa analiza wniosku nie pozwoliła stwierdzić żadnej z powołanych przyczyn kasacyjnych. Powołanie się na potrzebę wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.) wymaga wykazania, na czym owe wątpliwości polegają, a także iż mają one poważny i rzeczywisty charakter, a ich rozstrzygnięcie jest istotne z punktu widzenia wyniku postępowania. Jeżeli konkretny przepis był już przedmiotem wykładni w judykaturze, a interpretacja ta jest w ocenie skarżącego nieuzasadniona, nieodzowne jest również przedstawienie racji, które przemawiają za zmianą dotychczasowej linii orzeczniczej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia

20 listopada 2015 r., III CSK 269/15, niepubl., z dnia 20 maja 2016 r., V CSK 692/15, niepubl.).

Zawarte w art. 49 k.c. pojęcie „urządzenie” było omawiane w judykaturze Sądu Najwyższego, w tym również w kontekście stacji transformatorowych (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2004 r., II CK 258/03, niepubl., i z dnia 18 czerwca 2004 r., II CK 359/03, niepubl.). Przedmiotem licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego była także problematyka treści służebności przesyłu (art. 305¹ i n. k.c.), względnie służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu, oraz należnego z tego tytułu wynagrodzenia. Z wypowiedzi tych wynika najogólniej, że służebność ta jest uzasadniona tylko w takim zakresie, w jakim jest ona konieczna do osiągnięcia jej celów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2016 r., II CSK 770/15, niepubl., i z dnia 20 kwietnia 2017 r., II CSK 344/16, niepubl.), a wynagrodzenie należne właścicielowi nieruchomości powinno uwzględniać rzeczywisty stopień ingerencji w prawo własności, a także wartość nieruchomości obciążonej (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2005 r., III CZP 29/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 64 i postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2017 r., II CSK 505/16, niepubl. oraz z dnia 20 października 2017 r., IV CNP 76/16, niepubl.).

Powód nie wyjaśnił, jakie znaczenie ma podniesiona wątpliwość w zakresie definicji „urządzenia” (art. 49 § 1 k.c.) z punktu widzenia wyniku postępowania, zważywszy, że Sąd Okręgowy nie poczynił wyeksponowanej we wniosku dystynkcji, a przyczyną pominięcia powierzchni nieruchomości, pod którą biegną kable, przy kalkulacji wynagrodzenia, było stanowisko, oparte na opinii biegłego, że obszar ten nie jest niezbędny do użytkowania stacji transformatorowej, a położenie kabli, z uwagi na sposób zagospodarowania nieruchomości, nie wpływa na zakres korzystania z niej. To zaś - zgodnie z powołanym orzecnictwem Sądu Najwyższego - powinno znaleźć odzwierciedlenie w wysokości wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości.

Stwierdzenia, że skarga jest oczywiście uzasadniona, skarżący nie popart żadną argumentacją, co zwalniało z bliższych rozważań w tym zakresie.

Jedynie ubocznie należało zatem zauważyć, że argumenty skargi, wbrew zapowiedziom czynionym w jej treści, zmierzały w istocie do zakwestionowania oceny dowodów dokonanej przez Sądy *meriti*, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.